

РЕШЕНИЕ

№ 5347

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **5398** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. В. П., чрез адв.М. В., САК със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет. 6, ап. 26 против съдебно решение от 27.03.2020г. по н.а.х.д. № 91/2020г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 93-ти състав. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление НП № 19 – 4332 – 022525/31.10.2019г., издадено от Началник група към отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което на касатора са наложени административни наказания: по т. 1 – глоба в размер на 2000 лева и лишаване право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и по т. 2 – глоба в размер на 200 лева на основание чл. 179, ал.2 от ЗДвП за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

Решението се обжалва като неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, касационни основания по чл. 348, ал.1, т. 1 и т. 2 вр. чл. 348, ал. 2 и ал. 3 от НПК. Иска се отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление, алтернативно се иска връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от упълномощен

процесуален представител.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурор С. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна. Прави искане за оставяне в сила на решението на СРС като правилно, обосновано и законосъобразно.

След като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, извърши проверка на обжалваното съдебно решение като обсъди наведените касационни основания и приложи чл. 218 от АПК, Административен съд София – град, X – ти касационен състав прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Касационният контрол за законосъобразност е ограничен от въведените в жалбата основания, с изключение на основанията по чл. 218, ал. 2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно. Преценката е въз основа на фактите, установени в обжалваното съдебно решение като касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси и проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В касационната жалба се правят възражения за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на съдебното производство, довели до неустановяване на обективната истина по правния спор и засягане правото на защита на касатора. Касаторът твърди, че фактическата обстановка е установена само въз основа на разпита на актосъставителя и свидетеля по акта за установяване на административно нарушение, които не са очевидци на случилото се. Проверката е извършена по-късно в дома на Г. П.. Същевременно не е разпитана свидетелката П. Д. Ц. – Н., която на 21.10.2019г. вечерта е придружила Г. П. до дома му. Не е обсъдено и представеното пред въззивната инстанция съдебно решение №536/29.01.2020г. по адм.дело № 12546/2019г., с което е отменена по жалба на касатора Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 6123/22.10.2019г., издадена от А. Т., младши автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която по отношение на Г. В. П. е наложена ПАМ по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП за същото деяние. Касаторът прави възражения, че отменената заповед за налагане на ПАМ е въз основа на същите факти, описани в акта за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление. При анализ на доказателствата се установяват противоречия в установената фактическа обстановка. В обжалваното съдебно решение не са обсъдени всички възражения на жалбоподателя, представеното съдебно решение №536/29.01.2020г. по адм.дело № 12546/2019г. на АССГ, не са съпоставени с останалите писмени и гласни доказателства, събрани в хода на съдебното дирене. Фактическата обстановка не е изяснена като не са опровергани твърденията на касатора. Това е от съществено значение за установяване авторството на деянието и неговата съставомерност, доколкото качеството на „водач на ППС“ на извършителя е основен елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и чл. 20, ал.2 от ЗДвП във връзка с § 6, т.25 от ДР на ЗДвП.

Допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила на чл. 13 от НПК като не е направен анализ и преценка на събраните по делото доказателства, няма изводи относно релевантните за нарушението обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. При тази липса касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да обсъди фактите, включени в предмета на доказване и възраженията на жалбоподателя и да установи фактическата обстановка по делото. Решението на районния съд следва да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане, тъй като касационната инстанция не е инстанция по същество и не може да установява факти в това производство.

С оглед на горното, настоящата инстанция не дължи обсъждане на доводите в касационната жалба, че съдът не е взел под внимание обстоятелството, че в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН в наказателното постановление неправилно са посочени законовите разпоредби, които се твърди, че са нарушени виновно и е налице противоречие с констатациите в акта за установяване на административно нарушение и дадената им правна квалификация, които доводи следва да получат своя отговор при новото разглеждане на делото. Това се отнася и до възраженията за допуснатото неспазване на процедурата по Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието, обн., ДВ, бр. 61 от 28.07.2017 г., в сила от 29.09.2017 г., изм. и доп. ДВ бр.81 от 2 октомври 2018 г./.

При тези доводи и аргументи, касационната инстанция счита, че съдебно решение от 27.03.2020г. по н.а.х.д. № 91/2020г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 93 - ти състав е неправилно на основание чл. 348, ал.1, т. 2 във вр. с ал.3, т. 1 от НПК и по реда на чл. 221, ал.2 от АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг съдебен състав.

По изложените съображения, Административен съд София – град, X касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 27.03.2020г. по н.а.х.д. № 91/2020г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 93-ти състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: